

Helsingissä 12. XI. 1900.

Veljeni!

Todellakin erinomaisten kummallista!
Tässä minä nyt riipsahutan kolmannen kirjeen sinulle yhteen menoon, aivan justitees. perikarava. Nimitettiin: 9. XI. kirjoitimme Tati M., Gerda j. minä sinulle, 11. XI. kirjoitin minä Otavan kirjeen josta sinulle, 12. XI. kirjoitan taas oman kirjesi josta sinulle. Kolme fluukkaa ypress mälliss! — Kirjoitin monta kättä! Vai dukea! Anniin sinä oikein. Ja Sundvallen 2 esitelmiä ja symp- pteittä köhtelua j. ylen ihanan neitosen seura! Jaa-a, hylt' on sinä sitten oikein, niin et' et! — Ja sittenkin halua Suomeen lakaisis, hyllepi istua isänmaarakkauts "nahaass" Mut' anne istua vaar! Suomi se sittenkin on ^{niin kiiivalin some} hämiläinen maisemineen: autereisine hesäpäineen, rusottavine itte- ruskoinen, männikköineen, kuusitoineen, lehtimetsineen, — viljavainioineen, aaltoineen ruis- peltöineen, — kanerviköineen, metsäpölyineen.

karjakujineen, - pikkusine loppu-pahasi-
neen, ja kahvimummoineen, jotka päivissi-
vii panna panevit,
kuppiloita hymmenäiveri
sita kulta kahviamea,
ihanata juomoansa:
ylitse ypäden alahampaar,
alitse ypäden yfä'hanpaar.

Äl' sur sakuu tsekeli vertei, se on sil' talviti
Suomea se! meinaa Pehko? Ruokaspillit.

Et mainitse mitä kirjastasi.
Etthi ole sanut itse sitä Chrenplare-
ji? Onkai sitä j. tuoll. Ruotsin kriti-
seerattu j. n. e. — Anna tulla tietöji
kirjessisi! — Sikkie kii joku aik sille
kaupungissa j. oli suuret hyvät tuulet.
Ole onneksi j. sil' sinulle meiniimet? —
— Sais launi kirjess. Eli Lindfors'it, hän
tullas yfi 2 simeä ypäden under kareeliläivän
kuvaamiseen. — Kiekkii luultavasti
lähettävät terveisoni!

Hauska mielen jättoa edelleen!
Yrjö.